

ESPECIAL NADAL LES NOVEL·LES DE LA TEMPORADA

els preferits de

ROBERT SALADRIGAS



1. HISTÒRIA D'HISTÒRIES JUEVES

Leo Perutz

De noche, bajo el puente de piedra

LIBROS DEL ASTEROIDE

Jueu d'origen sefardita nascut a Hongria, gràcies a aquesta novel·la ambientada a la Praga del segle XVI i apareguda el 1953, Leo Perutz es convertí en un narrador de culte que en el dia d'avui es llegeix amb el mateix fervor que en aquell temps. A través de la mirada del narrador, Jakob Meisl, un estudiant de Medicina, seguim el relat entre realista i màgic de la destrucció a martellades del poderós call de Praga durant l'etapa d'inestabilitat i decadència de l'emperador Rodolf II.

2. GRANS RELATS

Lucia Berlin

Manual per a dones de fer feines / Manual para mujeres de la limpieza

L'ALTRA EDITORIAL / ALFAGUARA

Enemic de les afirmacions tallants, aquesta vegada tinc la certesa gairebé absoluta que l'antologia de 43 relats de Lucia Berlin és un dels millors llibres de l'any. Ha implicat el descobriment tardà –Berlin va morir el 2004 després de tres matrimonis, quatre fills i una devastadora addicció a l'alcohol– d'una artista veritablement excepcional que ens parla de l'evolució de la seva vida d'inadaptada a través dels relats, alguns dels quals impactants. Un cop llegits sense saltar-me'n cap, admeto que em seria difícil triar els que per diferents motius em van fer més impres-

sió. Tots em semblen formidables.

3. UNA DONA SENSE PREJUDICIS

Angelika Schrobsdorff

Tu no ets una mare com les altres / Tú no eres como otras madres

LA CAMPANA / PERIFÉRICA I TERRATA NATURAE

Una altra sorpresa molt favorable. La narradora, Angelika, recorda la història de la seva mare jueva, Else Kirschner, oriünda d'una família petitburgesa de Berlín, que va tenir tres fills de tres homes diferents i va viure sense prejudicis el difícil període d'entreguerres i la bestialitat del nazisme, l'assetjament racial i la lluita per conservar la dignitat tant sí com no fins i tot en els instants de misèria física. L'obra és un clar exemple de l'anomenada novel·la de no-ficció; els personatges apareixen amb identitats reals, però la història és bella, malgrat el seu vessant tràgic.

4. NIGERIÀ TORNA A NIGÈRIA

Teju Cole

Cada día es del ladrón

ACANTILADO

Després de quinze anys a Nova York, l'autor visita la seva família de Lagos. El panorama social que reproduceix amb traços precisos, de gran dibuixant d'escenes caòtiques i atmosferes irrespirables, és desolador. La corrupció és en tots els nivells de la societat nigeriana; l'extorsió, la violència i l'absurd de les paradoxes fan inviable qualsevol referència a la democràcia. D'aquell material de rebuig Cole extreu un llibre deliciós.

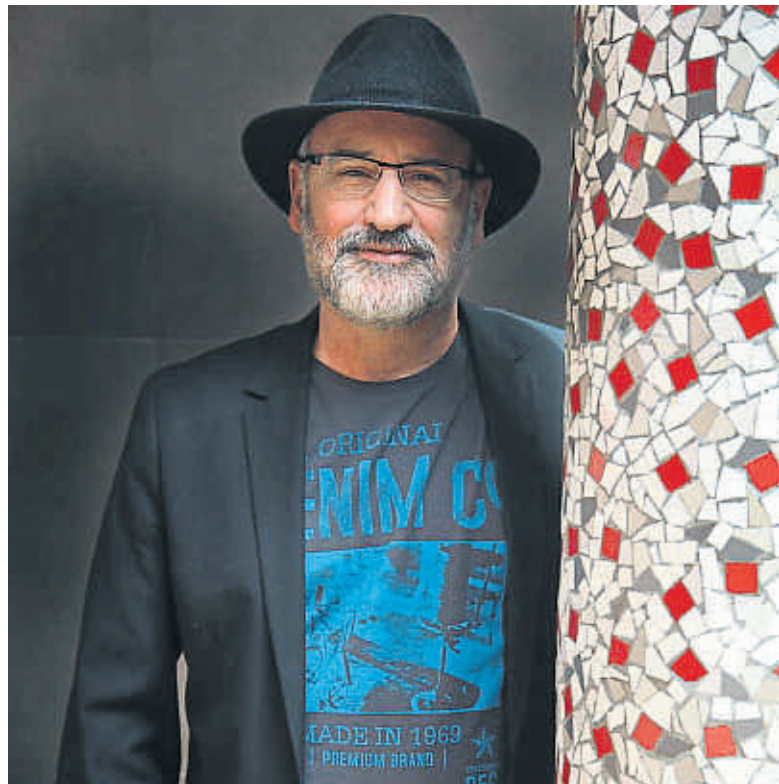


Lucia Berlin, fotografiada el 1962

BUDDY BERLIN © 2015 LITERARY ESTATE OF LUCIA BERLIN

els preferits de

J.A. MASOLIVER RÓDENAS



Fernando Aramburu

KIM MANRESA

1. EL FINAL D'ETA

Fernando Aramburu

Patria

TUSQUETS

ETA vista per una nova generació. *El comensal* de Gabriela Ybarra, *L'hora de despertar-nos junts*, de Kirmen Uribe i, *primus inter pares*, la novel·la més ambiciosa de Fernando Aramburu (Sant Sebastià, 1959), *Patria*, entorn de la creació i la desintegració de la banda terrorista; també un mural gegantí amb personatges marcats per l'odi, la memòria, la culpa, el perdó i l'oblit. La història d'un poble a través de dues famílies en temps amigues, en una novel·la construïda amb monòlegs que són confessions, escrita sense rancúnia contra la fe cega dels nacionalismes.

2. ELS DIARIS DE PIGLIA

Ricardo Piglia

Los diarios de Renzi. Los años felices

ANAGRAMA

L'escriptura de Ricardo Piglia (Adrogué, Buenos Aires, 1940), com la del mexicà Sergio Pitol, ens permet una refrescant alternativa als escriptors del boom, mestres de la invenció. En el cas de Ricardo Piglia, és impossible separar el lúcid assagista del narrador i, ara, del dietarista. A *Los años felices*, la continuació de *Los años de formación*, es narren les seves aventures i desventures amoroses, la seva relació amb els amics i amb els col·legues i les seves pròpies obsessions. Dramatisme, intensitat emocional, intel·ligència i

humor en unes pàgines inoblidables.

3. UNA HERÈNCIA INESPERADA

Álvaro Pombo

La casa del reloj

DESTINO

Álvaro Pombo (Santander, 1939), a través d'un narrador, Juan Caller, i dos personatges narrats, Alfonso i Matilde, ens proposa –en un llibre ple de malentesos– diferents versions que van modificant la visió dels fets. El que es podria llegir com un drama es converteix en un irònic melodrama filosòfic sobre la feble frontera entre la bondat i la maldat, “entre el versemblant i un realisme inversemblant, entre alta comèdia i drama moral sobre les passions de l'ànima”, entre la grandesa i la falta de substància.

4. DE MÈXIC A BARCELONA

Juan Pablo Villalobos

No voy a pedirle a nadie que me crea

ANAGRAMA

No hi podia haver un títol més exacte per a aquesta novel·la de Juan Pablo Villalobos (Mèxic, 1973) guanyadora del premi Herralde de Novel·la 2016. Rabiosament salvatge en la línia de *Los detectives salvajes* de Bolaño, i amb una òbvia clau de lectura que és l'humor, està escrita amb una prosa de vitalitat desbordant, reflex de la violència i l'absurd, amb comentaris divertits sobre catalans i mexicans. El que en principi és una novel·la negra acaba sent una paròdia de l'autoficció.